

Wien-konvensjonen om konsulært samkvem

I henhold til kgl.res. av 8. februar 1963 ble konvensjonen og protokollene undertegnet i Wien 24. april 1963. De ble ved kgl.res. av 11. januar 1980 besluttet ratifisert, og ratifikasjonsdokumentet ble deponert i New York 13. februar 1980. Stortingets samtykke til ratifikasjon ble gitt 11. desember 1979, jf. St.prp.nr.3 (1979–1980) og Innst.S.nr.68 (1979–1980). Konvensjonen og protokollene trådte i kraft for Norge 14. mars 1980. Ved deponering av ratifikasjonsdokumentet avga Norge følgende erklæring: «Under henvisning til Konvensjonens artikkel 22 uttrykker den norske regjering ønske om at i stater hvor den praksis har vært fulgt at borgere av mottakerstaten eller borgere av en tredje stat tillates utnevnt til norske honorære konsulære tjenestemenn, fortsatt blir tillatt som tidligere. Den norske regjering uttrykker det håp at stater som Norge etablerer nye konsulære forbindelser med vil følge en lignende praksis og vil gi sitt samtykke til slike utnevnelser overensstemmende med pkt. 2 og 3 i artikkel 22.»

Wien-konvensjonen om konsultært samkvem

De stater som står tilsluttet denne konvensjon,
som er oppmerksomme på at det fra gammelt av har bestått konsulært samkvem mellom folkene,
som videre er oppmerksomme på de målsettinger og prinsipper som inneholdes i De Forente Nasjoners Pakt når det gjelder statenes suverene likestilling, opprettholdelse av mellomfolkelig fred og sikkerhet og fremme av fredelig samkvem mellom nasjonene,
som tar i betraktning at De Forente Nasjoners konferanse om diplomatisk samkvem og immunitet vedtok Wien-konvensjonen om diplomatisk samkvem, som ble lagt fram til undertegning den 18. april 1961,
som finner at en internasjonal konvensjon om konsulært samkvem, konsulære privilegier og konsulær immunitet også vil bidra til å fremme utviklingen av vennskapelige forbindelser mellom nasjonene, uten hensyn til forskjellen i konstitusjonelle og sosiale systemer,
som er på det rene med at slike privilegier og slik immunitet ikke gis for det enkelte individs skyld, men for å sikre effektiv utøvelse av de konsulære stasjoners funksjoner på vegne av vedkommende stater,
som bekrefter at folkerettens alminnelige regler fortsatt bør gjelde ved løsningen av spørsmål som ikke uttrykkelig er regulert ved denne konvensjons bestemmelser,
er blitt enige om følgende:

Artikkel 1 *Definisjoner*

- I denne konvensjon har følgende uttrykk den betydning som nedenfor er angitt:
 - med «konsulær stasjon» forstås ethvert generalkonsulat, konsulat, visekonsulat eller konsularagentur;
 - med «konsulært distrikt» forstås det område som er tillagt den konsulære stasjon for utøvelsen av konsulære funksjoner;
 - med «konsulær stasjonssjef» forstås den person som har fått i oppdrag å handle i denne egenskap;
 - med «konsulær tjenestemann» forstås enhver person, herunder konsulær stasjonssjef, som i denne egenskap er blitt betrodd utøvelsen av konsulære funksjoner;
 - med «konsulatfunksjonær» forstås enhver person som utfører administrative og tekniske gjøremål ved en konsulær stasjon;
 - med «hjelpespersonale» forstås enhver person som er sysselsatt som tjener ved en konsulær stasjon;
 - med «medlemmer av den konsulære stasjon» forstås konsulære tjenestemenn, konsulatfunksjonærer og hjelpepersonale;
 - med «medlemmer av den konsulære stab» forstås konsulære tjenestemenn med unntak av konsulær stasjonssjef, konsulatfunksjonærer og hjelpepersonale;
 - med «privat tjener» forstås en person som utelukkende er sysselsatt i privat tjeneste hos et medlem av den konsulære stasjon;
 - med «den konsulære stasjons område» forstås de bygninger eller deler av bygninger, med tilhørende grunn, uansett eierforhold, som utelukkende nyttes for den konsulære stasjons formål;
 - «konsulatarkiver» omfatter alle den konsulære stasjons papirer, dokumenter, korrespondanse, bøker, filmer, båndopptak og registre, samt chiffermateriell og koder, kartoteker og alt inventar som er ment for beskyttelse eller oppbevaring av disse.
- Konsulære tjenestemenn inndeles i to kategorier, nemlig utsendte konsulære tjenestemenn og honorære konsulære tjenestemenn (valgekonsuler). Bestemmelsene i kapittel II i denne konvensjon gjelder for konsulære stasjoner ledet av utsendte konsulære tjenestemenn. Bestemmelsene i kapittel III gjelder for konsulære stasjoner ledet av honorære konsulære tjenestemenn.
- De særregler som gjelder for medlemmer av konsulære stasjoner som er borgere av mottakerstaten eller fast bosatt i denne, er fastlagt i artikkel 71 i denne konvensjon.

KAPITTEL I
KONSULÆRT SAMKVEM I ALMINNELIGHET

DEL I
OPPRETTELSE OG UTØVELSE AV KONSULÆRT SAMKVEM

Artikkel 2

Opprettelse av konsulært samkvem

1. Opprettelsen av konsulært samkvem mellom stater finner sted med gjensidig samtykke.
2. Samtykke til opprettelsen av diplomatisk samkvem mellom to stater innebærer, med mindre annet er sagt, samtykke til opprettelsen av konsulært samkvem.
3. Brudd i diplomatisk samkvem skal ikke ipso facto medføre brudd i konsulært samkvem.

Artikkel 3

Utøvelse av konsulære funksjoner

Konsulære funksjoner utøves av konsulære stasjoner. De utøves også av diplomatiske stasjoner i samsvar med bestemmelsene i denne konvensjon.

Artikkel 4

Opprettelse av konsulær stasjon

1. En konsulær stasjon kan opprettes på mottakerstatens territorium bare med denne stats samtykke.
2. Den konsulære stasjons beliggenhet, dens klasse og det konsulære distrikt skal fastsettes av senderstaten og må godkjennes av mottakerstaten.
3. Senere endringer i den konsulære stasjons beliggenhet, dens klasse eller det konsulære distrikt kan foretas av senderstaten bare med mottakerstatens samtykke.
4. Mottakerstatens samtykke er nødvendig også dersom et generalkonsulat eller et konsulat ønsker å åpne et visekonsulat eller et konsularagentur på et annet sted enn der hvor det selv ligger.
5. Mottakerstatens uttrykkelige forhåndssamtykke er også nødvendig for at det skal kunne åpnes et kontor som utgjør en del av en eksisterende konsulær stasjon på et annet sted enn der hvor den selv er beliggende.

Artikkel 5

Konsulære funksjoner

Konsulære funksjoner består i:

- a) å beskytte i mottakerstaten interessene til senderstaten og dens borgere, enkeltpersoner så vel som juridiske personer med de begrensninger som følger av folkeretten;
- b) å fremme utviklingen av kommersielle, økonomiske, kulturelle og vitenskapelige forbindelser mellom senderstaten og mottakerstaten, og på annen måte fremme vennskapelige forbindelser mellom dem i samsvar med bestemmelsene i denne konvensjon;
- c) på alle lovlige måter å skaffe seg kjennskap til forholdene og utviklingen i mottakerstatens kommersielle, økonomiske, kulturelle og vitenskapelige liv, innberette derom til senderstatens regjering samt gi opplysninger til interesserte personer;
- d) å utstede pass og reisedokumenter til borgere av senderstaten, og visa eller nødvendige dokumenter til personer som ønsker å reise til senderstaten;
- e) å hjelpe og bistå senderstatens borgere, enkeltpersoner så vel som juridiske personer;
- f) å opptre som notarius publicus og sivilregisterfører og i lignende egenskap, samt utføre visse administrative funksjoner, forutsatt at mottakerstatens lover og bestemmelser ikke er til hinder for dette;
- g) å ivareta interessene til senderstatens borgere, enkeltpersoner så vel som juridiske personer, i arvesaker på mottakerstatens territorium, i samsvar med mottakerstatens lover og bestemmelser;
- h) å ivareta, med de begrensninger som følger av mottakerstatens lover og bestemmelser, interessene til mindreårige og andre personer uten full rettslig handleevne, som er borgere av senderstaten, særlig i tilfelle hvor noen form for vergemål eller formynderskap er påkrevet for slike personer;
- i) i samsvar med praksis og gjeldende regler i mottakerstaten å representere eller sørge for behørig representasjon for senderstatens borgere overfor domstolene og andre myndigheter i mottakerstaten med henblikk på å oppnå, i samsvar med mottakerstatens lover og bestemmelser, midlertidige forføyninger for å sikre disse borgeres rettigheter og interesser i tilfelle hvor disse borgere, på grunn av fravær eller av andre grunner, ikke er i stand til i tide selv å ivareta sine rettigheter og interesser;
- j) å oversende rettsdokumenter og andre dokumenter, eller utføre rettsanmodninger eller foreta bevisopptak for senderstatens domstoler, i samsvar med gjeldende internasjonale avtaler, eller, i mangel av slike

internasjonale avtaler, på hvilken som helst annen måte som er forenlig med mottakerstatens lover og bestemmelser;

- k) å utøve slik rett til tilsyn og kontroll som har hjemmel i senderstatens lover og bestemmelser når det gjelder skip hjemmehørende i senderstaten, luftfartøyer som er registrert i senderstaten, samt disse skip og luftfartøyers mannskap;
- l) å yte bistand til de skip og luftfartøyer som er omhandlet i denne artikkels litra k) og til deres mannskap, å motta erklæringer vedrørende et skips reise, å undersøke og stemple skipspapirer og, med forbehold for den kompetanse som tilligger mottakerstatens myndigheter, å foreta undersøkelser i anledning av enhver hendelse inntruffet under reisen, og å avgjøre tvister av enhver art mellom skipsføreren, offiserene og mannskapet i den utstrekning dette har hjemmel i senderstatens lover og bestemmelser;
- m) å utøve enhver annen funksjon tillagt en konsulær stasjon av senderstaten, som ikke er forbudt etter mottakerstatens lover og bestemmelser, eller som det ikke reises innvending mot av mottakerstaten, eller som har hjemmel i internasjonale avtaler i kraft mellom senderstaten og mottakerstaten.

Artikkel 6

Utøvelse av konsulære funksjoner utenfor det konsulære distrikt

Under særlige omstendigheter kan en konsulær tjenestemann, med mottakerstatens samtykke, utøve sine funksjoner utenfor det konsulære distrikt.

Artikkel 7

Utøvelse av konsulære funksjoner i en tredje stat

Senderstaten kan, etter å ha underrettet de berørte stater, bemyndige en konsulær stasjon som er opprettet i én stat, til å utøve konsulære funksjoner i en annen stat, med mindre det reises uttrykkelig innvending mot dette fra en av de berørte stater.

Artikkel 8

Utøvelse av konsulære funksjoner på vegne av en tredje stat

Etter behørig underretning til mottakerstaten kan senderstatens konsulære stasjon utøve konsulære funksjoner i mottakerstaten på vegne av en tredje stat, med mindre mottakerstaten reiser innvendinger.

Artikkel 9

Klasser av konsulære stasjonssjefer

1. Konsulære stasjonssjefer inndeles i fire klasser, nemlig:
 - a) generalkonsuler,
 - b) konsuler,
 - c) visekonsuler,
 - d) konsularagenter.
2. Denne artikkels punkt 1 begrenser på ingen måte noen av de kontraherende parters rett til å fastsette betegnelsen på andre konsulære tjenestemenn enn konsulære stasjonssjefer.

Artikkel 10

Utnevnelse og godkjenning av konsulære stasjonssjefer

1. Konsulære stasjonssjefer utnevnes av senderstaten og gis adgang til å utøve sine funksjoner av mottakerstaten.
2. I samsvar med bestemmelsene i denne konvensjon, fastsettes den formelle fremgangsmåte for utnevnelse og godkjenning av den konsulære stasjonssjef av henholdsvis senderstatens og mottakerstatens lover, bestemmelser og sedvaner.

Artikkel 11

Konsulært diplom eller underretning om utnevnelse

1. Senderstaten skal utstyre den konsulære stasjonssjef med et dokument i form av et diplom eller lignende aktstykke, utferdiget for hver enkelt utnevnelse, som bekrefter hans myndighet og, som en alminnelig regel, gir opplysninger om hans fulle navn, hans kategori og klasse, det konsulære distrikt og den konsulære stasjons beliggenhet.
2. Senderstaten skal ad diplomatisk vei eller på annen passende måte oversende diplommet eller det tilsvarende aktstykke til regjeringen i den stat på hvis territorium den konsulære stasjonssjef skal utøve sine funksjoner.
3. Dersom mottakerstaten samtykker, kan senderstaten i stedet for et diplom eller lignende aktstykke, sende mottakerstaten en underretning som inneholder de opplysninger som er omhandlet i denne artikkels punkt 1.

Artikkel 12 *Eksekvatur*

1. Den konsulære stasjonssjef gis adgang til å utøve sine funksjoner ved en tillatelse fra mottakerstaten, som uansett tillatelsens form kalles eksekvatur.
2. En stat som avslår å gi eksekvatur, er ikke forpliktet til å underrette senderstaten om grunnen til avslaget.
3. Den konsulære stasjonssjef kan ikke, unntatt i de tilfelle som er omhandlet i bestemmelsene i artiklene 13 og 15, påbegynne utøvelsen av sine funksjoner før han har mottatt eksekvatur.

Artikkel 13 *Foreløpig godkjenning av konsulære stasjonssjefer*

I påvente av utstedelse av eksekvatur kan den konsulære stasjonssjef gis foreløpig adgang til å utøve sine funksjoner. I så fall kommer bestemmelsene i denne konvensjon til anvendelse.

Artikkel 14 *Underretning til myndighetene i det konsulære distrikt*

Så snart den konsulære stasjonssjef er gitt adgang, selv om det bare er foreløpig, til å utøve sine funksjoner, skal mottakerstaten straks underrette vedkommende myndigheter i det konsulære distrikt. Den skal også påse at de nødvendige tiltak blir truffet for at den konsulære stasjonssjef skal kunne utføre sine tjenestlige plikter og nyte godt av bestemmelsene i denne konvensjon.

Artikkel 15 *Midlertidig utøvelse av den konsulære stasjonssjefs funksjoner*

1. Hvis den konsulære stasjonssjef er ute av stand til å utøve sine funksjoner, eller hvis stillingen som konsulær stasjonssjef er ledig, kan stasjonen bestyres midlertidig av en fungerende stasjonssjef.
2. Den fungerende stasjonssjefs fulle navn skal meddeles mottakerstatens utenriksdepartement eller den myndighet som Utenriksdepartementet utpeker, enten av senderstatens diplomatiske stasjon, eller hvis senderstaten ikke har noen slik stasjon i mottakerstaten, av den konsulære stasjonssjef, eller, hvis denne er ute av stand til å gjøre det, av hvilken som helst av senderstatens kompetente myndigheter. I alminnelighet skal slik underretning gis på forhånd. Mottakerstaten kan gjøre godkjenningen av en person som fungerende stasjonssjef betinget av samtykke, dersom vedkommende hverken er diplomatisk representant eller konsulær tjenestemann for senderstaten i mottakerstaten.
3. Vedkommende myndigheter i mottakerstaten skal yte den fungerende stasjonssjef bistand og beskyttelse. Så lenge han bestyrer stasjonen, skal bestemmelsene i denne konvensjon gjelde for ham på samme måte som for sjefen for vedkommende konsulære stasjon. Mottakerstaten er imidlertid ikke forpliktet til å tilstå en fungerende stasjonssjef noen lettelser, privilegier eller immunitet som den konsulære stasjonssjef bare nyter godt av på vilkår som den fungerende stasjonssjef ikke oppfyller.
4. Når et medlem av det diplomatiske personale ved senderstatens diplomatiske stasjon i mottakerstaten, under slike omstendigheter som er omhandlet i denne artikkels punkt 1, blir oppnevnt av senderstaten som fungerende stasjonssjef, skal han, med mindre mottakerstaten motsetter seg dette, fortsatt nyte godt av diplomatiske privilegier og diplomatisk immunitet.

Artikkel 16 *Rangordningen mellom konsulære stasjonssjefer*

1. Konsulære stasjonssjefer skal innen hver klasse ha rang i henhold til datoen for tilståelsen av eksekvatur.
2. Dersom imidlertid den konsulære stasjonssjef er gitt adgang til foreløpig å utøve sine funksjoner før han har fått eksekvatur, skal hans ansiennitet fastsettes i henhold til datoen for den foreløpige godkjenning. Denne ansiennitet beholder han etter at eksekvatur er tilstått.
3. Rangordningen mellom to eller flere stasjonssjefer som har fått eksekvatur eller foreløpig godkjenning på samme dag, skal fastsettes i henhold til datoen for overrekkelsen til mottakerstaten av deres konsulære diplom eller lignende aktstykk eller av den underretning som er nevnt i artikkel 11, punkt 3.
4. Fungerende stasjonssjefer skal ha rang etter alle konsulære stasjonssjefer. Seg imellom skal de ha ansiennitet i henhold til datoene for overtakelsen av funksjonene som fungerende stasjonssjefer, slik som anført i de underretninger som er gitt i samsvar med artikkel 15 punkt 2.
5. Honorære konsulære tjenestemenn som er konsulære stasjonssjefer, skal innen hver klasse ha rang etter utsendte konsulære stasjonssjefer, i den rekkefølge og etter de regler som er fastsatt i de foregående punkter.
6. Konsulære stasjonssjefer skal ha rang foran konsulære tjenestemenn som ikke innehar slik stilling.

Artikkel 17

Konsulære tjenestemenns utførelse av diplomatiske handlinger

1. I en stat hvor senderstaten ikke har noen diplomatisk stasjon og ikke er representert ved en tredje stats diplomatisk stasjon, kan en konsulær tjenestemann, med mottakerstatens samtykke og uten at hans konsulære status berøres, bemyndiges til å utføre diplomatiske handlinger. En konsulær tjenestemanns utførelse av slike handlinger gir ham ingen rett til å kreve diplomatiske privilegier og diplomatisk immunitet.
2. En konsulær tjenestemann kan, etter at mottakerstaten er blitt underrettet, opptre som senderstatens representant i enhver mellomfolkelig organisasjon. Når han opptre i denne egenskap, har han krav på alle de privilegier og den immunitet som folkerettslig sedvane eller internasjonale avtaler tilstår slike representanter. Når han utøver konsulære funksjoner, har han imidlertid ikke krav på større immunitet mot jurisdiksjon enn den en konsulær tjenestemann har krav på etter denne konvensjon.

Artikkel 18

To eller flere staters utnevning av samme person som konsulær tjenestemann

To eller flere stater kan, med mottakerstatens samtykke, utnevne samme person som konsulær tjenestemann i denne stat.

Artikkel 19

Utnevning av medlemmer av den konsulære stab

1. Senderstaten kan, med de begrensninger som følger av bestemmelsene i artiklene 20, 22 og 23, fritt utnevne medlemmene av den konsulære stab.
2. Når det gjelder alle andre konsulære tjenestemenn enn konsulær stasjonssjef, skal senderstaten underrette mottakerstaten om deres fulle navn, kategori og klasse i så god tid at mottakerstaten, om den ønsker det, kan utøve sine rettigheter etter artikkel 23 punkt 3.
3. Senderstaten kan, hvis dens lover og bestemmelser krever det, be mottakerstaten om å gi eksekvtur til en konsulær tjenestemann som ikke er konsulær stasjonssjef.
4. Mottakerstaten kan, hvis dens lover og bestemmelser krever det, gi eksekvtur til en konsulær tjenestemann som ikke er konsulær stasjonssjef.

Artikkel 20

Størrelsen på den konsulære stab

I mangel av uttrykkelig avtale om størrelsen på den konsulære stab, kan mottakerstaten forlange at størrelsen på staben holdes innenfor slike grenser som den anser for å være rimelige og normale, når hensyn tas til omstendighetene og forholdene i det konsulære distrikt og til vedkommende konsulære stasjons behov.

Artikkel 21

Rangordningen mellom konsulære tjenestemenn ved en konsulær stasjon

Rangordningen mellom de konsulære tjenestemenn ved en konsulær stasjon, samt enhver endring heri, skal av senderstatens diplomatisk stasjon eller, hvis den ikke har noen slik stasjon i mottakerstaten, av den konsulære stasjonssjef meddeles Utenriksdepartementet i mottakerstaten eller den myndighet som dette departement utpeker.

Artikkel 22

Konsulære tjenestemenns nasjonalitet

1. Konsulære tjenestemenn skal i prinsippet være borgere av senderstaten.
2. Til konsulære tjenestemenn kan ikke utnevnes personer som er borgere av mottakerstaten, uten sistnevnte stats uttrykkelige samtykke, som når som helst kan tilbakekalles.
3. Mottakerstaten kan forbeholde seg samme rett når det gjelder borgere av en tredje stat, som ikke også i er borgere av senderstaten.

Artikkel 23

Personer som erklæres non grata

1. Mottakerstaten kan når som helst meddele senderstaten at en konsulær tjenestemann er persona non grata eller at et annet medlem av den konsulære stab ikke er akseptabel. I så fall skal senderstaten etter omstendighetene enten tilbakekalle vedkommende person eller bringe hans tjenestegjøring ved den konsulære stasjon til opphør.
2. Hvis senderstaten nekter eller unnlater innen rimelig tid å oppfylle sine plikter i følge denne artikkels punkt 1, kan mottakerstaten etter omstendighetene enten tilbakekalle vedkommende persons eksekvtur

- eller slutte å anse ham som medlem av den konsulære stab.
3. En person som er utnevnt til medlem av en konsulær stasjon, kan erklæres for ikke akseptabel før han ankommer til mottakerstatens territorium eller, dersom han allerede befinner seg i mottakerstaten, før han tiltrer tjenesten ved den konsulære stasjon. I ethvert slikt tilfelle skal senderstaten trekke hans utnevning tilbake.
 4. Mottakerstaten er ikke forpliktet til å underrette senderstaten om grunnene for sin avgjørelse i de tilfelle som er omtalt i punktene 1 og 3 i denne artikkel.

Artikkel 24

Underretning til mottakerstaten om utnevnelser, ankomster og avreiser

1. Mottakerstatens utenriksdepartement eller den myndighet dette utpeker, skal underrettes om:
 - a) utnevningen av medlemmer av en konsulær stasjon, deres ankomst til den konsulære stasjon etter utnevningen, deres endelige avreise eller opphør av deres tjenestegjøring, samt alle andre endringer av betydning for deres status som måtte inntreffe, under deres tjenestegjøring ved den konsulære stasjon;
 - b) ankomst og endelig avreise av en person som tilhører familien og husstanden til et medlem av en konsulær stasjon, og eventuelt det faktum at en person blir eller opphører å være slikt medlem av familien;
 - c) ankomst og endelig avreise av private tjenere, og eventuelt opphør av deres tjeneste som sådanne;
 - d) ansettelse og avskjedigelse av personer, bosatt i mottakerstaten, som medlemmer av en konsulær stasjon eller som private tjenere berettiget til privilegier og immunitet.
2. Når det er mulig, skal det også gis forhåndsmelding om ankomst og endelig avreise.

DEL II

OPPHØR AV KONSULÆRE FUNKSJONER

Artikkel 25

Opphør av funksjonsutøvelsen for et medlem av en konsulær stasjon

Funksjonsutøvelsen for et medlem av en konsulær stasjon opphører blant annet ved:

- a) underretning fra senderstaten til mottakerstaten om at hans funksjonsutøvelse er opphørt;
- b) tilbaketrekning av hans eksekvatur;
- c) underretning fra mottakerstaten til senderstaten om at mottakerstaten ikke lenger anser ham som medlem av den konsulære stab.

Artikkel 26

Avreise fra mottakerstatens territorium

Mottakerstaten skal, selv i tilfelle av væpnet konflikt, gi medlemmer av den konsulære stasjon og private tjenere som ikke er borgere av mottakerstaten, samt familiemedlemmer som tilhører deres husstand, uansett deres statsborgerskap, den nødvendige tid og de nødvendige lettelser for at de skal kunne forberede avreisen og forlate mottakerstaten snarest mulig etter at vedkommende persons funksjonsutøvelse er avsluttet. Særlig skal den, om nødvendig, stille de nødvendige transportmidler til rådighet for dem selv og deres eiendeler, unntatt eiendeler ervervet i mottakerstaten og som det er forbudt å utføre på den tid avreisen finner sted.

Artikkel 27

Beskyttelse av den konsulære stasjons område og konsulatararkivene samt av senderstatens interesser under særlige omstendigheter

1. Hvis det konsulære samkvem mellom to stater blir brutt:
 - a) skal mottakerstaten, selv i tilfelle av væpnet konflikt, respektere og beskytte den konsulære stasjons område, dens eiendeler, samt konsulatararkivene;
 - b) kan senderstaten betro en tredje stat, som godtas av mottakerstaten, å ta hånd om den konsulære stasjons område, de eiendeler som finnes der, samt konsulatararkivene;
 - c) kan senderstaten betro en tredje stat, som godtas av mottakerstaten, å ivareta dens og dens borgeres interesser.
2. Hvis en konsulær stasjon stenges, midlertidig eller varig, skal bestemmelsene i denne artikkels punkt 1 litra a) komme til anvendelse. Videre,
 - a) hvis senderstaten, skjønt den ikke er representert i mottakerstaten ved en diplomatisk stasjon, har en annen konsulær stasjon på vedkommende mottakerstats territorium, kan den betro denne konsulære stasjon tilsynet med området til den konsulære stasjon som er blitt stengt, de eiendeler som finnes der, samt konsulatararkivene og, med mottakerstatens samtykke, utøvelsen av konsulære funksjoner i denne konsulære stasjons distrikt, eller

- b) hvis senderstaten ikke har noen diplomatisk stasjon eller noen annen konsulær stasjon i mottakerstaten, skal bestemmelsene i denne artikkels punkt 1 litra b) og c) komme til anvendelse.

KAPITTEL II

LETTELSER, PRIVILEGIER OG IMMUNITET FOR KONSULÆRE STASJONER, UTSENDTE KONSULÆRE TJENESTEMENN OG ANDRE MEDLEMMER AV EN KONSULÆR STASJON

DEL I

LETTELSER, PRIVILEGIER OG IMMUNITET FOR KONSULÆRE STASJONER

Artikkel 28

Lettelser for den konsulære stasjons virksomhet

Mottakerstaten skal på alle måter legge forholdene til rette for at den konsulære stasjon skal kunne utøve sine i funksjoner.

Artikkel 29

Bruk av det nasjonale flagg og riksvåpen

1. Senderstaten skal ha rett til å bruke sitt nasjonale flagg og sitt, riksvåpen i mottakerstaten i samsvar med bestemmelsene i denne artikkel.
2. Senderstatens nasjonale flagg kan heises og dens riksvåpen anbringes på den bygning hvor den konsulære stasjon befinner seg og ved dens inngangsdør, samt på den konsulære stasjonssjefs bolig, og på hans transportmidler når disse brukes i tjenesten.
3. Ved utøvelsen av den rett som følger av denne artikkel, skal det tas hensyn til mottakerstatens lover, bestemmelser og sedvaner.

Artikkel 30

Lokaler

1. Mottakerstaten skal enten gjøre det mulig for senderstaten å erverve på mottakerstatens territorium, i samsvar med mottakerstatens lover og bestemmelser, slik fast eiendom som senderstatens konsulære stasjon trenger, ellers være denne behjelpelig med å skaffe lokaler på annen måte.
2. Den skal også, om nødvendig, være den konsulære stasjon behjelpelig med å skaffe passende boliger for dens medlemmer.

Artikkel 31

Ukrenkelighet for den konsulære stasjons område

1. Den konsulære stasjons område er ukrenkelig i den utstrekning denne artikkel fastsetter.
2. Mottakerstatens myndigheter må ikke trenge inn i den del av den konsulære stasjons område som benyttes utelukkende for stasjonens arbeid, med mindre den konsulære stasjonssjef eller den han utpeker eller senderstatens diplomatiske stasjonssjef gir samtykke til det. Samtykke fra den konsulære stasjonssjef kan imidlertid anses å foreligge i tilfelle av brann eller annen ulykke som krever omgående beskyttelsestiltak.
3. Med forbehold overfor bestemmelsene i denne artikkels punkt 2, har mottakerstaten en spesiell plikt til å treffe alle passende tiltak for å beskytte den konsulære stasjons område mot enhver inntrengen eller skade, og til å hindre at den konsulære stasjons ro og orden forstyrres eller dens verdighet krenkes.
4. Den konsulære stasjons område, dens møbler, den konsulære stasjons eiendeler og dens transportmidler skal være immune mot enhver form for rekvisisjon til nasjonale forsvarsformål eller til offentlig bruk. Hvis ekspropriasjon er nødvendig for slike formål, skal det treffes alle mulige tiltak for å unngå at utøvelsen av de konsulære funksjoner hindres, og tilstrekkelig og effektiv erstatning skal omgående betales til senderstaten.

Artikkel 32

Fritakelse for beskatning av den konsulære stasjons område

1. Den konsulære stasjons område og den utsendte konsulære stasjonssjefs bolig, som eies eller leies av senderstaten eller noen person som handler på dens vegne, skal være fritatt for alle avgifter og skatter hva enten de gjelder for hele landet eller for enkelte områder eller kommuner, unntatt de som utgjør betaling for spesielle tjenester.
2. Den skattefritakelse som er omhandlet i denne artikkels punkt 1, gjelder ikke avgifter og skatter som etter mottakerstatens lovgivning skal betales av den person som inngikk kontrakten med senderstaten eller med den person som handler på dens vegne.

Artikkel 33

Konsulatarkivenes og de konsulære dokumenters ukrenkelighet

Konsulatarkivene og de konsulære dokumenter er ukrenkelige til enhver tid og hvor de enn måtte befinne seg.

Artikkel 34

Bevegelsesfrihet

Med de begrensninger som følger av mottakerstatens lover og bestemmelser om områder hvortil det av hensyn til statenes sikkerhet ikke er adgang eller hvortil adgangen er regulert, skal mottakerstaten sikre alle medlemmer av den konsulære stasjon bevegelses- og reisefrihet på dens territorium.

Artikkel 35

Kommuniseringsfrihet

1. Mottakerstaten skal gi den konsulære stasjon kommuniseringsfrihet for alle offisielle formål og skal beskytte denne frihet. Den konsulære stasjon kan, når den kommuniserer med senderstatens regjering, med dens diplomatiske stasjoner og med dens øvrige konsulære stasjoner, hvor de enn måtte befinne seg, benytte alle passende hjelpemidler, herunder diplomatiske eller konsulære kurérer, diplomatiske eller konsulære kurérsendinger og meldinger i kode eller chiffer. Den konsulære stasjon kan imidlertid bare installere og bruke radiosender med mottakerstatens samtykke.
2. Den konsulære stasjons offisielle korrespondanse er ukrenkelig. Med offisiell korrespondanse menes all korrespondanse som vedrører den konsulære stasjon og dens funksjoner.
3. Kurérsendinger må hverken åpnes eller holdes tilbake. Hvis imidlertid de kompetente myndigheter i mottakerstaten har alvorlig grunn til å tro at sendingen inneholder noe annet enn slik korrespondanse eller slike dokumenter eller gjenstander som er omhandlet i denne artikkels punkt 4, kan de anmode om at sendingen blir åpnet i deres nærvær av en dertil bemyndiget representant for senderstaten. Hvis senderstatens myndigheter avslår å etterkomme anmodningen, skal sendingen returneres til avsenderstedet.
4. De kolli som utgjør kurérsendingen, må på utsiden være forsynt med en synlig angivelse av at det dreier seg om kurérsending og de må bare inneholde offisiell korrespondanse, og dokumenter eller gjenstander som utelukkende er bestemt for offisiell bruk.
5. Den konsulære kurér skal være utstyrt med et offisielt dokument som angir hans status og det antall kolli som kurérsendingen består av. Med mindre mottakerstaten samtykker, kan han hverken være borger av mottakerstaten eller, med mindre han er borger av senderstaten, være fast bosatt i mottakerstaten. Under utøvelsen av sine funksjoner skal han beskyttes av mottakerstaten. Han skal nyte personlig ukrenkelighet og skal ikke kunne undergis noen form for arrest eller på annen måte holdes tilbake.
6. Senderstaten og dens diplomatiske og konsulære stasjoner kan oppnevne konsulære kurérer for enkeltoppdrag. I slike tilfelle skal bestemmelsene i denne artikkels punkt 5 gis tilsvarende anvendelse, med den innskrenkning at den immunitet som der er omhandlet skal opphøre når en slik kurér har levert til adressaten den kurérsending som er betrodd ham.
7. En kurérsending kan gis i varetekt til kapteinen på et skip eller sivilt luftfartøy som etter planen skal anløpe en havn eller lufthavn som er godkjent for innreise. Han skal være utstyrt med et offisielt dokument som angir antallet kolli som kurérsendingen består av, men han skal ikke anses for å være en konsulær kurér. Etter avtale med vedkommende lokale myndigheter kan den konsulære stasjon sende et av sine medlemmer for å ta imot kurérsendingen fra skipets eller luftfartøyets kaptein, direkte og uten hindringer.

Artikkel 36

Kommunisering og kontakt med borgere av senderstaten

1. For å lette utøvelsen av konsulære funksjoner overfor borgere av senderstaten:
 - a) skal konsulære tjenestemenn fritt kunne kommunisere med borgere av senderstaten og ha adgang til å oppsøke dem. Borgere av senderstaten skal ha samme frihet til å kommunisere med og oppsøke senderstatens konsulære tjenestemenn;
 - b) skal, hvis vedkommende ber om det, de kompetente myndigheter i mottakerstaten omgående underrette senderstatens konsulære stasjon hvis en borger av senderstaten blir arrestert, fengslet eller satt i varetektsarrest, eller tilbakeholdt på annen måte i den konsulære stasjons distrikt. Alle henvendelser til den konsulære stasjon fra den person som er arrestert, fengslet, i varetektsarrest eller på annen måte er tilbakeholdt, skal omgående bli fremsendt av de nevnte myndigheter. De nevnte myndigheter skal straks underrette vedkommende person om hans rettigheter etter denne bestemmelse;
 - c) skal konsulære tjenestemenn ha rett til å besøke en borger av senderstaten som sitter i fengsel,

- varetektsarrest eller på annen måte er tilbakeholdt, til å tale og korrespondere med ham og til å skaffe ham juridisk bistand. De skal også ha rett til å besøke enhver borger av senderstaten som sitter i fengsel, varetektsarrest eller på annen måte er tilbakeholdt i deres distrikt i henhold til dom. Konsulære tjenestemenn skal imidlertid avstå fra å treffe tiltak på vegne av en borger som sitter i fengsel, varetektsarrest eller på annen måte er tilbakeholdt, hvis vedkommende uttrykkelig motsetter seg dette.
2. De rettigheter som er omhandlet i denne artikkels punkt 1, skal utøves i samsvar med mottakerstatens lover og bestemmelser, forutsatt imidlertid at de nevnte lover og bestemmelser fullt ut gjør det mulig å oppnå formålet med de rettigheter som er tilstått i denne artikkel.

Artikkel 37

Underretning om dødsfall, vergemål, formynderskap, skipsforlis og luftfartsulykker

Hvis de kompetente myndigheter i mottakerstaten er i besittelse av de relevante opplysninger, skal de nevnte myndigheter ha plikt til:

- a) hvis en borger av senderstaten dør, omgående å underrette den konsulære stasjon innen hvis distrikt dødsfallet fant sted;
- b) omgående å underrette vedkommende konsulære stasjon om ethvert tilfelle hvor interessene til en borger av senderstaten som er mindreårig eller mangler full rettslig handleevne, synes å kreve at det oppnevnes en verge eller formynder for vedkommende. Slik underretning skal imidlertid ikke ha noen virkning for anvendelsen av mottakerstatens lover og bestemmelser vedrørende slike oppnevnelser;
- c) hvis et skip som har senderstatens nasjonalitet, lider skipbrudd eller går på grunn i mottakerstatens territorialfarvann eller indre farvann, eller hvis et luftfartøy som er registrert i senderstaten, blir utsatt for en ulykke på mottakerstatens territorium, omgående å underrette den konsulære stasjon som befinner seg nærmest det sted hvor ulykken fant sted.

Artikkel 38

Forbindelse med mottakerstatens myndigheter

Ved utøvelsen av sine funksjoner kan konsulære tjenestemenn henvende seg til:

- a) de kompetente lokale myndigheter i sine konsulære distrikt;
- b) mottakerstatens kompetente sentrale myndigheter, hvis og i den utstrekning dette er tillatt etter mottakerstatens lover, bestemmelser og sedvaner, eller etter de relevante internasjonale avtaler.

Artikkel 39

Konsulære gebyrer og avgifter

1. Den konsulære stasjon kan på mottakerstatens territorium oppkreve de gebyrer og avgifter som i senderstatens lover og bestemmelser er fastsatt for konsulære handlinger.
2. De beløp som oppkreves i form av gebyrer og avgifter som omtalt i denne artikkels punkt 1 og kvitteringene, for slike gebyrer og avgifter, skal være unntatt fra alle avgifter og skatter i mottakerstaten.

DEL II

LETTELSER, PRIVILEGIER OG IMMUNITET FOR UTSENDTE KONSULÆRE TJENESTEMENN OG ANDRE MEDLEMMER AV EN KONSULÆR STASJON

Artikkel 40

Beskyttelse av konsulære tjenestemenn

Mottakerstaten skal behandle konsulære tjenestemenn med tilbørlig respekt og skal treffe alle passende tiltak for å hindre ethvert angrep på deres person, frihet eller verdighet.

Artikkel 41

Konsulære tjenestemenns personlige ukrenkelighet

1. Konsulære tjenestemenn skal ikke kunne pågripes eller settes i varetektsarrest, med mindre det dreier seg om en alvorlig forbrytelse og det skjer i henhold til beslutning av den kompetente rettslige myndighet.
2. Bortsett fra det tilfelle som er omhandlet i denne artikkels punkt 1, skal konsulære tjenestemenn ikke kunne fengsles eller være gjenstand for noen annen innskrenkning i sin personlige frihet, med mindre dette skjer i henhold til endelig rettsavgjørelse.
3. Hvis det innledes straffeforfølgning mot en konsulær tjenestemann, må han møte for de kompetente myndigheter. Behandlingen av saken skal imidlertid foregå med den respekt han har krav på av sin offisielle stilling og, bortsett fra det tilfelle som er omhandlet i denne artikkels punkt 1, på en slik måte at det legges færrest mulig vanskeligheter i veien for utøvelsen av konsulære funksjoner. Når det under omstendigheter som omtalt i denne artikkels punkt 1, er blitt nødvendig å sette en konsulær tjenestemann i

varetektsarrest, skal saken mot ham fremmes så hurtig som mulig.

Artikkel 42

Underretning om pågripelse, varetektsarrest eller straffeforfølgning

Hvis et medlem av den konsulære stab blir pågrepet eller holdt i varetektsarrest, eller hvis det innledes straffeforfølgning mot ham, skal mottakerstaten omgående underrette den konsulære stasjonssjef. Hvis sistnevnte selv blir gjenstand for slike tiltak, skal mottakerstaten underrette senderstaten ad diplomatisk vei.

Artikkel 43

Immunitet mot jurisdiksjon

1. Konsulære tjenestemenn og konsulatsfunksjonærer skal ikke være underlagt jurisdiksjonen til de rettslige og administrative myndigheter i mottakerstaten for handlinger foretatt under utøvelsen av konsulære funksjoner.
2. Bestemmelsene i denne artikkels punkt 1 skal imidlertid ikke gjelde i en sivil sak som enten:
 - a) vedrører en kontrakt som er inngått av en konsulær tjenestemann eller en konsulatsfunksjonær, hvis vedkommende ikke uttrykkelig eller underforstått har opptrådt på vegne av senderstaten, eller
 - b) er anlagt av en tredjemann for skade oppstått ved en ulykke i mottakerstaten, voldt av kjøretøy, båt eller luftfartøy.

Artikkel 44

Vitneplikt

1. Medlemmer av en konsulær stasjon kan bli innkalt som vitner i rettssaker eller administrative saker. Bortsett fra i de tilfelle som er omhandlet i denne artikkels punkt 3, kan en konsulatsfunksjonær eller en person som tilhører hjelpepersonalet ikke avslå å gi vitneprov. Hvis en konsulær tjenestemann skulle avslå å gi vitneprov, kan tvangsforføyninger eller straff ikke anvendes mot ham.
2. Den myndighet som begjærer en konsulær tjenestemanns vitneprov, skal unngå å legge vanskeligheter i veien for utøvelsen av hans funksjoner. Hvis det er mulig, kan den oppta vitneprovet i hans bolig eller på den konsulære stasjon, eller godta en skriftlig forklaring fra ham.
3. Medlemmer av en konsulær stasjon har ingen plikt til å gi vitneprov om forhold som har tilknytning til utøvelsen av deres funksjoner, eller til å fremlegge offisiell korrespondanse og dokumenter derom. De kan også avslå å forklare seg som sakkyndige vedrørende senderstatens lovgivning.

Artikkel 45

Avkall på privilegier og immunitet

1. Senderstaten kan, når det gjelder et medlem av den konsulære stasjon, gi avkall på de privilegier og den immunitet som er omhandlet i artiklene 41, 43 og 44.
2. Avkall på immunitet skal alltid være uttrykkelig, bortsett fra ved tilfelle som er omhandlet i denne artikkels punkt 3, og skal skriftlig meddeles mottakerstaten.
3. Hvis en konsulær tjenestemann eller en konsulatsfunksjonær anlegger sak i et tilfelle hvor han ville kunne nyte immunitet mot jurisdiksjon etter artikkel 43, avskjærer dette ham fra å påberope seg immuniteten for så vidt angår motkrav som står i direkte forbindelse med hovedkravet.
4. Avkall på immunitet fra jurisdiksjon når det gjelder sivile eller administrative saker skal ikke anses for å innebære avkall på immunitet mot tiltak til fullbyrdelse av rettsavgjørelsen. Når det gjelder slike tiltak, er et særskilt avkall nødvendig.

Artikkel 46

Fritakelse for registrering som utlendinger og oppholdstillatelser

1. Konsulære tjenestemenn og konsulatsfunksjonærer, samt medlemmer av deres familie som tilhører deres husstand, skal være fritatt for alle forpliktelser etter mottakerstatens lover og bestemmelser vedrørende registrering av utlendinger og oppholdstillatelser.
2. Bestemmelsene i denne artikkels punkt 1 skal imidlertid ikke gjelde for en konsulatsfunksjonær som ikke er fast ansatt av senderstaten, eller som driver privat ervervsvirksomhet i mottakerstaten, eller for noe medlem av en slik funksjonærs familie.

Artikkel 47

Fritakelse for arbeidstillatelser

1. For så vidt angår tjenester som utføres for senderstaten, skal medlemmer av den konsulære stasjon være fritatt for enhver forpliktelse med hensyn til arbeidstillatelser som pålegges av mottakerstatens lover og bestemmelser om anvendelse av utenlandsk arbeidskraft.
2. Konsulære tjenestemenns og konsulatsfunksjonærers private tjenere skal være fritatt for de forpliktelser

som er omhandlet i denne artikkels punkt 1, forutsatt at de ikke driver, noen annen ervervsvirksomhet i mottakerstaten.

Artikkel 48

Fritakelse for deltakelse i sosiale trygdeordninger

1. Bortsett fra det som følger av bestemmelsene i denne artikkels punkt 3, skal medlemmer av den konsulære stasjon, for så vidt angår tjenester som utføres av dem for senderstaten, samt medlemmer av deres familie som tilhører deres husstand, være fritatt for deltakelse i de sosiale trygdeordninger som måtte være i kraft i mottakerstaten.
2. Fritakelsen etter denne artikkels punkt 1 skal også gjelde for private tjenere som utelukkende er i tjeneste hos medlemmer av den konsulære stasjon, på betingelse av
 - a) at de ikke er borgere av eller fast bosatt i mottakerstaten, og
 - b) at de er dekket av de sosiale trygdeordninger som er i kraft i senderstaten eller en tredje stat.
3. Medlemmer av den konsulære stasjon, som har personer i sin tjeneste som ikke omfattes av fritakelsen etter denne artikkels punkt 2, skal oppfylle de forpliktelser som mottakerstatens sosiale trygdeordninger pålegger arbeidsgivere.
4. Bestemmelsene i denne artikkels punkt 1 og 2 utelukker ikke frivillig deltakelse i sosiale trygdeordninger i mottakerstaten, hvis slik deltakelse tillates av denne stat.

Artikkel 49

Fritakelse for beskatning

1. Konsulære tjenestemenn og konsulatfunksjonærer, samt medlemmer av deres familie som tilhører deres husstand, skal være fritatt for alle avgifter og skatter, hva enten de knytter seg til person eller eiendom, og hva enten de gjelder for hele landet, eller for enkelte områder eller kommuner, unntatt:
 - a) indirekte skatter som vanligvis er inkludert i prisen på varer eller tjenester;
 - b) avgifter eller skatter av privat fast eiendom på mottakerstatens territorium, bortsett fra det som følger av bestemmelsene i artikkel 32;
 - c) boavgifter, arve- eller overtakelsesavgifter samt overdragelsesgebyrer pålagt av mottakerstaten, bortsett fra det som følger av bestemmelsene i artikkel 51 litra b);
 - d) avgifter og skatter på privat inntekt herunder formuesforøkelse, som har sin kilde i mottakerstaten, og formuesskatt på investeringer i kommersielle eller finansielle foretak i mottakerstaten;
 - e) avgifter for spesielle tjenester;
 - f) tinglysnings- og registreringsgebyrer, retts- og utskriftsgebyrer, gebyrer i forbindelse med stiftelse av panterett samt stempelavgifter, bortsett fra det som følger av bestemmelsene i artikkel 32.
2. Hjelpepersonalet skal være fritatt for avgifter og skatter av den lønn som de mottar for sine tjenester.
3. Medlemmer av den konsulære stasjon som har personer i sin tjeneste hvis lønn eller godtgjørelse ikke er fritatt for inntektsskatt i mottakerstaten, skal oppfylle de forpliktelser som mottakerstatens lover og bestemmelser pålegger arbeidsgivere for så vidt angår ileggelse av inntektsskatt.

Artikkel 50

Fritakelse for tollavgifter og undersøkelse

1. Mottakerstaten skal, i samsvar med de lover og bestemmelser som den måtte vedta, tillate innførsel av, og gi fritakelse for alle tollavgifter, skatter og liknende avgifter, som ikke er betaling for lagring, transport og liknende tjenester av:
 - a) gjenstander til den konsulære stasjons offisielle bruk;
 - b) gjenstander til personlig bruk for en konsulær tjenestemann eller medlemmer av hans familie som tilhører hans husstand, herunder gjenstander til bruk ved etableringen på det nye sted. Forbruksgjenstander må ikke innføres i større mengder enn nødvendig for vedkommende personers eget bruk.
2. Konsulatfunksjonær skal nyte de privilegier og fritakelser som er omhandlet i denne artikkels punkt 1, for så vidt angår gjenstander som innføres i forbindelse med første gangs etablering på det nye sted.
3. Personlig bagasje som medfølger konsulære tjenestemenn og medlemmer av deres familie som tilhører deres husstand, skal være fritatt for undersøkelse. Den kan bli undersøkt bare hvis det er alvorlig grunn til å anta at den inneholder andre gjenstander enn de som er nevnt i denne artikkels punkt 1 litra b) eller gjenstander som det etter mottakerstatens lover og bestemmelser er forbudt å innføre eller utføre, eller som omfattes av dens lover og bestemmelser om karantene. Slik undersøkelse skal bare foretas i nærvær av vedkommende konsulære tjenestemann eller medlem av hans familie.

Artikkel 51

Dødsboet etter et medlem av den konsulære stasjon eller etter et medlem av hans familie

Hvis et medlem av den konsulære stasjon eller et medlem av hans familie som tilhører hans husstand dør, skal mottakerstaten:

- a) tillate at avdødes løsøre føres ut av landet, unntatt eiendeler ervervet i mottakerstaten og som det var forbudt å utføre på tidspunktet for dødsfallet;
- b) ikke ilegge boavgifter, arve- eller overtakelsesavgifter eller overdragelsesgebyrer hva enten de gjelder for hele landet, eller for enkelte områder eller kommuner, på løsøre som avdøde hadde i mottakerstaten utelukkende som følge av sitt nærvær der som medlem av den konsulære stasjon, eller som medlem av familien til et medlem av den konsulære stasjon.

Artikkel 52

Fritakelse for personlige ytelser og bidrag

Mottakerstaten skal fritta medlemmer av den konsulære stasjon og medlemmer av deres familie som tilhører deres husstand for alle personlige ytelser, for enhver form for offentlig tjeneste og for militære forpliktelser som for eksempel forpliktelser i forbindelse med rekvisisjon, militære bidrag og innkvartering.

Artikkel 53

Begynnelse og slutt på konsulære privilegier og konsulær immunitet

1. Ethvert medlem av den konsulære stasjon skal nyte de privilegier og den immunitet som følger av denne konvensjon, fra det øyeblikk han ankommer til mottakerstatens territorium for å tiltre sin stilling, eller, hvis han allerede befinner seg på dens territorium, fra det øyeblikk han tiltrer sin stilling ved den konsulære stasjon.
2. Medlemmer av familien til et medlem av den konsulære stasjon som tilhører hans husstand, samt hans private tjenere, skal nyte de privilegier og den immunitet som følger av denne konvensjon fra det seneste av følgende tidspunkter: den dag fra hvilken han selv nyter privilegier og immunitet etter denne artikkels punkt 1, eller den dag de ankommer til mottakerstatens territorium, eller den dag de blir slikt familiemedlem eller slik privat tjener.
3. Når et medlem av den konsulære stasjon slutter sin tjenestegjøring, opphører privilegiene og immuniteten for ham selv, for medlemmer av hans familie som tilhører hans husstand, eller for hans private tjenere, som regel i det øyeblikk vedkommende forlater mottakerstaten, eller ved utløpet av en rimelig frist for å gjøre det avhengig av hva som inntreffer først, men består inntil dette tidspunkt, selv i tilfelle av væpnet konflikt. For så vidt angår de personer som er omtalt i denne artikkels punkt 2, skal deres privilegier og immunitet opphøre når de slutter å tilhøre husstanden til eller fratrer tjenesten hos et medlem av den konsulære stasjon. Hvis slike personer imidlertid har til hensikt å forlate mottakerstaten i løpet av et rimelig tidsrom deretter, skal privilegiene og immuniteten bestå inntil tidspunktet for deres avreise.
4. For så vidt angår en konsulær tjenestemanns eller en konsulatfunksjonærs tjenestehandlinger skal imidlertid immuniteten mot jurisdiksjon vedvare uten tidsbegrensning.
5. Hvis et medlem av den konsulære stasjon avgår ved døden, skal medlemmer av hans familie som tilhører hans husstand, fortsatt nyte de samme privilegier og den samme immunitet som tidligere, inntil de forlater mottakerstaten eller inntil utløpet av en rimelig frist for å gjøre det, avhengig av hva som inntreffer først.

Artikkel 54

Tredjestaters forpliktelser

1. Hvis en konsulær tjenestemann reiser gjennom eller befinner seg på territoriet til en tredje stat som har gitt ham visum, hvis visum var nødvendig, under reise for å tiltre eller vende tilbake til sin post, eller når han vender tilbake til senderstaten, skal tredjestaten tilstå ham all den immunitet som følger av denne konvensjons øvrige artikler, og som er nødvendig for å sikre hans gjennomreise eller tilbakereise. Det samme skal gjelde for ethvert medlem av hans familie tilhørende hans husstand, som nyter slike privilegier og slik immunitet, og som ledsager den konsulære tjenestemann eller reiser for seg selv for å slutte seg til ham, eller for å vende tilbake til senderstaten.
2. Under liknende omstendigheter som de som er nevnt i denne artikkels punkt 1, skal tredjestater ikke hindre andre medlemmer av den konsulære stasjon eller medlemmer av deres familie som tilhører deres husstand i å reise gjennom deres territorium.
3. Tredjestater skal, for så vidt angår offisiell korrespondanse og andre offisielle meldinger som formidles over deres territorium, herunder meldinger i kode eller chiffer, tilstå samme frihet og beskyttelse som mottakerstaten er forpliktet til å tilstå etter denne konvensjon. De skal tilstå konsulære kuréerer som har fått visum, hvis visum var nødvendig, og kurérsendinger i transitt, samme ukrenkelighet og beskyttelse som mottakerstaten er forpliktet til å tilstå etter denne konvensjon.
4. De forpliktelser som tredjestater har etter denne artikkels punkt 1, 2 og 3, skal også gjelde overfor de

personer som er omhandlet i de respektive punkter, samt overfor offisiell korrespondanse og kurérsendinger, hvis deres nærvær på vedkommende tredjestats territorium skyldes force majeure.

Artikkel 55

Respekt for mottakerstatens lover og bestemmelser

1. Alle personer som nyter privilegier og immunitet plikter, uten at dette får betydning for privilegiene og immuniteten, å respektere mottakerstatens lover og bestemmelser. De plikter videre å avholde seg fra å blande seg inn i mottakerstatens indre anliggender.
2. Den konsulære stasjons område må ikke benyttes på en måte som er uforenlig med utøvelsen av konsulære funksjoner.
3. Bestemmelsene i denne artikkels punkt 2 er ikke til hinder for at andre institusjoners eller organers kontorer blir innrettet i en del av den bygning hvor den konsulære stasjons område befinner seg, forutsatt at disse kontorer holdes atskilt fra dem som brukes av den konsulære stasjon. I et slikt tilfelle skal de nevnte kontorer ikke anses for å utgjøre en del av den konsulære stasjons område i denne konvensjons forstand.

Artikkel 56

Forsikring mot ansvar overfor tredjemann

Medlemmer av den konsulære stasjon må rette seg etter alle lover og bestemmelser i mottakerstaten om forsikring mot ansvar overfor tredjemann som følge av bruken av kjøretøy, båt eller luftfartøy.

Artikkel 57

Spesielle bestemmelser om privat ervervsvirksomhet

1. Utsendte konsulære tjenestemenn skal ikke for personlig vinning drive noen som helst ervervsvirksomhet eller kommersiell virksomhet i mottakerstaten.
2. De privilegier og den immunitet som er omhandlet i dette kapittel skal ikke tilstås:
 - a) konsulatfunksjonærer eller medlemmer av hjelpepersonalet, som driver privat ervervsvirksomhet i mottakerstaten;
 - b) medlemmer av familien til en person som omtalt i litra a) ovenfor, eller vedkommendes private tjenere;
 - c) medlemmer av familien til et medlem av den konsulære stasjon, som selv driver privat ervervsvirksomhet i mottakerstaten.

KAPITTEL III

REGLER FOR HONORÆRE KONSULÆRE TJENESTEMENN OG KONSULÆRE STASJONER LEDET AV SLIKE TJENESTEMENN

Artikkel 58

Alminnelige bestemmelser om lettelser, privilegier og immunitet

1. Artikkene 28, 29, 30, 34, 35, 36, 37, 38 og 39, artikkel 54 punkt 3, samt artikkel 55 punktene 2 og 3, skal gjelde for konsulære stasjoner ledet av honorære konsulære tjenestemenn. Dessuten skal slike stasjoner nyte de lettelser og privilegier og den immunitet som er omhandlet i artikkene 59, 60, 61 og 62.
2. Artikkene 42 og 43, artikkel 44 punkt 3, artikkene 45 og 53, samt artikkel 55 punkt 1, skal gjelde for honorære konsulære tjenestemenn. Dessuten skal slike konsulære tjenestemenn nyte de lettelser og privilegier og den immunitet som er omhandlet i artikkene 63, 64, 65, 66 og 67.
3. De privilegier og den immunitet som følger av denne konvensjon skal ikke tilstås medlemmer av familien til en honorær konsulær tjenestemann eller medlemmer av familien til en konsulatfunksjonær som tjenestegjør ved en konsulær stasjon ledet av en honorær konsulær tjenestemann.
4. Utveksling av konsulære kurérsendinger mellom to konsulære stasjoner ledet av honorære konsulære tjenestemenn i forskjellige stater er ikke tillatt, uten vedkommende to mottakerstaters samtykke.

Artikkel 59

Beskyttelse av den konsulære stasjons område

Mottakerstaten skal treffe de nødvendige tiltak for å beskytte det konsulære område til en konsulær stasjon ledet av en honorær konsulær tjenestemann mot enhver inntrengen eller skade, og for å hindre at ro og orden forstyrres der eller at den konsulære stasjons verdighet blir krenket.

Artikkel 60

Fritakelse for beskatning av den konsulære stasjons område

1. Det konsulære område til en konsulær stasjon ledet av en honorær konsulær tjenestemann, og som eies

eller leies av senderstaten, skal være fritatt for alle avgifter og skatter hva enten de gjelder for hele landet eller for enkelte områder eller kommuner, unntatt de som utgjør betaling for spesielle tjenester.

2. Den skattefritakelse som er omhandlet i denne artikkels punkt 1, gjelder ikke avgifter og skatter som etter mottakerstatens lovgivning skal betales av den person som inngikk kontrakt med senderstaten.

Artikkel 61

Konsulatarkivenes og de konsulære dokumenters ukrenkelighet

Konsulatarkivene og dokumentene til en konsulær stasjon ledet av en honorær konsulær tjenestemann er ukrenkelig til enhver tid, hvor de enn måtte befinne seg, forutsatt at de holdes atskilt fra andre papirer og dokumenter, og særlig fra den private korrespondanse til den konsulære stasjonssjef eller noen av hans medarbeidere, og fra alt materiale og alle bøker og dokumenter som vedrører deres yrke eller næring.

Artikkel 62

Fritakelse for tollavgifter

Mottakerstaten skal, i samsvar med de lover og bestemmelser som den måtte vedta, tillate innførsel av, og gi fritakelse for alle tollavgifter, skatter og liknende avgifter, som ikke er betaling for lagring, transport og liknende tjenester, på følgende gjenstander, forutsatt at de er bestemt til offisiell bruk for konsulær stasjon ledet av honorær konsulær tjenestemann: Riksvåpen, flagg, navneplater, segl og stempler, bøker, offisielle trykksaker, kontormøbler, kontorutstyr og liknende gjenstander som leveres til den konsulære stasjon av senderstaten eller etter anmodning fra denne.

Artikkel 63

Straffeforfølgning

Hvis det innledes straffeforfølgning mot en honorær konsulær tjenestemann, må han møte for de kompetente myndigheter. Behandlingen av saken skal imidlertid foregå med den respekt han har krav på i kraft av sin offisielle stilling og, bortsett fra tilfelle hvor han er under arrest eller tilbakeholdt, på en slik måte at det legges færrest mulig vanskeligheter i veien for utøvelsen av de konsulære funksjoner. I tilfelle hvor det er blitt nødvendig å sette en honorær konsulær tjenestemann i varetektsarrest, skal saken mot ham fremmes så hurtig som mulig.

Artikkel 64

Beskyttelse av honorære konsulære tjenestemenn

Mottakerstaten har plikt til å yte en honorær konsulær tjenestemann slik beskyttelse som måtte være nødvendig som følge av hans offisielle stilling.

Artikkel 65

Fritakelse for registrering som utlendinger og oppholdstillatelser

Honorære konsulære tjenestemenn, med unntak av dem som for personlig vinning driver noen som helst ervervs- eller kommersiell virksomhet i mottakerstaten, skal være fritatt for alle forpliktelser etter mottakerstatens lover og bestemmelser vedrørende registrering av utlendinger og oppholdstillatelser.

Artikkel 66

Fritakelse for beskatning

En honorær konsulær tjenestemann skal være fritatt for avgifter og skatter av godtgjørelse og betaling som han mottar fra senderstaten i anledning utøvelsen av konsulære funksjoner.

Artikkel 67

Fritakelse for personlige ytelser og bidrag

Mottakerstaten skal frita honorære konsulære tjenestemenn for alle personlige ytelser, for enhver form for offentlig tjeneste og for militære forpliktelser som for eksempel forpliktelser i forbindelse med rekvisisjon, militære bidrag og innkvartering.

Artikkel 68

Den enkelte stats adgang til selv å avgjøre om den vil utnevne eller motta honorære konsulære tjenestemenn

Hver stat kan fritt avgjøre om den vil utnevne eller motta honorære konsulære tjenestemenn.

KAPITTEL IV *GENERELLE BESTEMMELSER*

Artikkel 69

Konsularagenter som ikke er konsulære stasjonssjefer

1. Hver stat kan fritt avgjøre om den vil opprette eller godta konsularagenturer ledet av konsularagenter som ikke benevnes som konsulær stasjonssjef av senderstaten.
2. Vilkårene for at de konsularagenturer som er omhandlet i denne artikkels punkt 1 kan utøve sin virksomhet, og de privilegier og den immunitet som de konsularagenter de ledes av kan nyte, skal fastsettes ved avtale mellom senderstaten og mottakerstaten.

Artikkel 70

Diplomatiske stasjoners utøvelse av konsulære funksjoner

1. Bestemmelsene i denne konvensjon gjelder også, i den utstrekning de passer, for en diplomatisk stasjons utøvelse av konsulære funksjoner.
2. Mottakerstatens utenriksdepartement eller den myndighet som Utenriksdepartementet utpeker, skal underrettes om navnene på de medlemmer av en diplomatisk stasjon som tilhører dens konsulære avdeling, eller som på annen måte har i oppdrag å utøve konsulære funksjoner ved stasjonen.
3. Under utøvelsen av konsulære funksjoner kan en diplomatisk stasjon henvende seg til:
 - a) de lokale myndigheter i det konsulære distrikt;
 - b) mottakerstatens sentrale myndigheter, hvis dette er tillatt etter mottakerstatens lover, bestemmelser og sedvaner, eller etter relevante internasjonale avtaler.
4. Privilegiene og immuniteten til de medlemmer av en diplomatisk stasjon som er omhandlet i denne artikkels punkt 2, skal fortsatt reguleres av de folkerettslige regler om diplomatisk samkvem.

Artikkel 71

Personer som er borgere av eller fast bosatt i mottakerstaten

1. Med mindre ytterligere lettelser, privilegier og immunitet gis av mottakerstaten, har konsulære tjenestemenn som er borgere av eller fast bosatt i mottakerstaten, bare immunitet mot jurisdiksjon og personlig ukrenkelighet for offisielle tjenestehandlinger utført under utøvelsen av sine funksjoner, samt de privilegier som følger av artikkel 44, punkt 3. Overfor disse konsulære tjenestemenn skal mottakerstaten dessuten ha de forpliktelser som er omhandlet i artikkel 42. Hvis det innledes straffeforfølgning mot en slik konsulær tjenestemann, skal behandlingen av saken mot ham, bortsett fra de tilfelle hvor han er under arrest eller tilbakeholdt, foregå på en slik måte at det legges færrest mulig vanskeligheter i veien for utøvelsen av de konsulære funksjoner.
2. Andre medlemmer av den konsulære stasjon som er borgere av eller fast bosatt i mottakerstaten, og medlemmer av deres familie, samt medlemmer av familien til de konsulære tjenestemenn som er omhandlet i denne artikkels punkt 1, skal nyte lettelser, privilegier og immunitet bare i den utstrekning mottakerstaten tillater dette. De medlemmer av familien til medlemmer av den konsulære stasjon, og de private tjenere som selv er borgere av eller fast bosatt i mottakerstaten, skal likeledes nyte lettelser, privilegier og immunitet bare i den utstrekning mottakerstaten tillater dette. Mottakerstaten skal imidlertid utøve sin jurisdiksjon over disse personer på en slik måte at det ikke unødig hindrer utøvelsen av den konsulære stasjons funksjoner.

Artikkel 72

Ikke-diskriminering

1. Ved anvendelsen av bestemmelsene i denne konvensjon skal mottakerstaten ikke diskriminere mellom stater.
2. Det skal imidlertid ikke anses som diskriminering
 - a) at mottakerstaten anvender restriktivt noen av konvensjonens bestemmelser fordi vedkommende bestemmelser anvendes restriktivt overfor dens konsulære stasjoner i senderstaten;
 - b) at stater etter sedvane eller avtale gir hverandre gunstigere behandling enn hva som følger av denne konvensjons bestemmelser.

Artikkel 73

Forholdet mellom denne konvensjon og andre internasjonale avtaler

1. Bestemmelsene i denne konvensjon skal ikke berøre andre internasjonale avtaler som måtte være i kraft mellom partene.
2. Intet i denne konvensjon skal være til hinder for at stater inngår internasjonale avtaler som bekrefter,

supplerer eller utvider dens bestemmelser.

KAPITTEL V *SLUTTBESTEMMELSER*

Artikkel 74 *Undertegning*

Denne konvensjon skal være åpen for undertegning av alle stater som er medlemmer av De Forente Nasjoner eller av noen av særorganisasjonene, eller som er part i Den Internasjonale Domstols vedtekter, samt av hvilken som helst annen stat som av De Forente Nasjoners Generalforsamling er blitt innbudt til å bli part i konvensjonen. Inntil 31. oktober 1963 kan undertegning finne sted i Republikken Østerrikes Utenriksdepartementet, og deretter, inntil 31. mars 1964, ved De Forente Nasjoners hovedsete i New York.

Artikkel 75 *Ratifikasjon*

Denne konvensjon skal ratifiseres. Ratifikasjonsdokumentene skal deponeres hos De Forente Nasjoners generalsekretær.

Artikkel 76 *Tiltredelse*

Denne konvensjon skal være åpen for tiltredelse av hvilken som helst stat som tilhører en av de fire kategorier som er omhandlet i artikkel 74. Tiltredelsesdokumentene skal deponeres hos De Forente Nasjoners generalsekretær.

Artikkel 77 *Ikrafttredelse*

1. Denne konvensjon skal tre i kraft på den tredevte dag etter datoen for deponeringen hos De Forente Nasjoners generalsekretær av det toogtyvende ratifikasjons- eller tiltredelsesdokument.
2. For hver stat som ratifiserer eller tiltrer konvensjonen etter deponeringen av det toogtyvende ratifikasjons- eller tiltredelsesdokument, skal konvensjonen tre i kraft på den tredevte dag etter at vedkommende stat har deponert sitt ratifikasjons- eller tiltredelsesdokument.

Artikkel 78 *Underretninger fra generalsekretæren*

De Forente Nasjoners generalsekretær skal underrette alle stater som tilhører en av de fire kategorier som er omtalt i artikkel 74:

- a) om undertegninger av denne konvensjon og om deponeringer av ratifikasjons- eller tiltredelsesdokumenter i samsvar med artiklene 74, 75 og 76;
- b) om datoen for denne konvensjons ikrafttredelse i samsvar med artikkel 77.

Artikkel 79 *Autentiske tekster*

Originaleksemplaret av denne konvensjon, av hvilket den kinesiske, engelske, franske, russiske og spanske tekst har samme gyldighet, skal deponeres hos De Forente Nasjoners generalsekretær, som skal sende bekreftede kopier til alle stater som faller innenfor noen av de fire kategorier som er omhandlet i artikkel 74.

Til bekreftelse herav har de undertegnede, som har behørig fullmakt fra sine respektive regjeringer, undertegnet denne konvensjon.

Wien, den 24. april 1963.